

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA
- JĘZYK NIEMIECKI MNIJSZOŚCI NARODOWEJ
W KLASACH VII I VIII NA ROK SZKOLNY 2020/2021

nauczyciel: Agnieszka Sępień

Wymagania:

OCENA CELUJĄCA

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który: Znakomicie zna i bez zastanowienia rozpoznaje utwory literackie i inne teksty kultury ważne dla poczucia tożsamości narodowej lub etnicznej i przynależności do wspólnoty europejskiej oraz światowej, omawiane i analizowane na lekcjach języka niemieckiego, jako mniejszości, jak również utwory dodatkowe czytane poza wymaganiami programowymi. i nazywa elementy dramatu, rozpoznaje gatunki literackie, rozróżnia odmiany gatunkowe literatury popularnej, rozpoznaje gatunki publicystyczne, radiowe, telewizyjne i prasowe określając problematykę utworu oraz charakteryzując podmiot liryczny lub narratora. Potrafi dostrzec wzorce postaw społecznych, narodowych, obywatelskich, obyczajowych, kulturowych, moralnych, religijnych i w ich kontekście kształtuje swoją tożsamość. Opisuje i interpretuje dzieło sztuki, jak obraz, grafikę, rzeźbę czy fotografię. Zna fakty z życia mniejszości narodowej lub etnicznej, operuje zwrotami, słownictwem związanym z życiem mniejszości narodowej lub etnicznej. Uczeń potrafi samodzielnie docierać do informacji, zna zasady korzystania z zasobów bibliotecznych, z łatwością odszukuje potrzebnych informacji korzystając z prasy niemieckojęzycznej, mediów elektronicznych oraz innych dostępnych mu źródeł jak np. słowniki i leksykony nie tylko w tradycyjnej formie książkowej jak również elektronicznej. Uczeń zna pojęcie stylu, potrafi wskazać styl potoczny, urzędowy, artystyczny, naukowy oraz stylizację językową. Rozpoznaje wypowiedzi o charakterze informacyjnym, ekspresywnym i impresywnym. Z łatwością i bez zastanowienia potrafi rozpoznać intencje wypowiedzi jak np. aprobatę, dezaprobatę, negację, ironię, prowokację, również przejawy agresji i manipulacji. Wskazuje tezę, argumenty i wnioski. Szybko i bezbłędnie wyszukuje w wypowiedzi potrzebne informacje oraz potrafi odpowiednio zacytować fragmenty tekstu. Bezbłędnie potrafi hierarchizować informacje w zależności od ich funkcji w przekazie, zna znaczenie przypisów oraz potrafi korzystać z informacji w nich zawartych. Doskonale radzi sobie z odróżnieniem informacji o faktach od informacji o opinii, rozpoznawanie różnic między fikcją a kłamstwem nie stanowi żadnych trudności. Uczeń otrzymujący ocenę celującą rozpoznaje zróżnicowanie słownictwa. Potrafi odróżnić słownictwo ogólnonarodowe od słownictwa związanego z określonym zasięgu regionalnym, zna dialektyzmy, Neologizmy, archaizmy eufemizmy, terminy naukowe, wulgaryzmy to zwroty, które potrafi natychmiast wyłapać i odpowiednio zaszeregować. Zna konsekwencje używania wulgaryzmów. Rozumie funkcje wyrazów rodzimych i zapożyczonych. Uczeń doskonale zna budowę zdań, rozpoznaje w zdaniach równoważniki oraz inne części zdania. Rozróżnia rodzaje wypowiedzi złożonych podrzędnie i współrzędnie. Rozumie komunikację werbalną oraz niewerbalną, całkowicie poprawnie akcentuje wyrazy oraz intonuje zdania. Uczeń otrzymujący ocenę celującą musi stosować zasady etyki mowy oraz etyki językowej. Zna konsekwencje stosowania form skróconych, typowych dla komunikacji środkami elektronicznymi. Tworząc wypowiedź pisemną urozmaica ją kompozycyjnie i fabularnie, dostosowując odmianę i styl wypowiedzi do gatunku, w którym się wypowiada. Tworząc wypowiedź w formie pisemnej swobodnie redaguje opowiadanie, opis, charakterystykę, sprawozdanie, rozprawkę, CV, list motywacyjny, streszczenie i dedykację. Wykazuje się znajomością zasad edytorskich, pisze bezbłędnie stosując zasady ortografii i interpunkcji. Dobiera odpowiednią czcionkę, stosuje odpowiednie odstępy, wyznacza marginesy, dokonuje autokorektę. Pisząc tekst stosuje plan wypowiedzi, a wypowiedź jest spójna i zgodna z tematem. Stosuje związki frazeologiczne, dobiera synonimy i antonimy, stosuje również szeroką wiedzę słowotwórstwa. Stosuje zdrobnienia, zgrubienia, metafory oraz opisuje własne odczucia. Z dużą łatwością i zrozumieniem posługuje się pojęciami dotyczącymi nie tylko wartości jak np. patriotyzm, nacjonalizm, szowinizm, tolerancja, nietolerancja, piękno, brzydota, ale również wyszukuje i

omawia wartości ponadczasowe zagadnienia egzystencjalne. Uczeń samodzielnie pracuje nad poszerzaniem wiadomości o języku, historii, geografii, tradycjach i kulturze krajów niemieckojęzycznych. Samodzielnie korzysta z różnorodnych źródeł wiedzy. Starannie prowadzi swój zeszyt lub Portfolio i przygotowuje różnego rodzaju prace dodatkowe. Formułuje oryginalne i przemyślane wnioski, potrafi znakomicie hierarchizować oraz selekcjonować zdobytą wiedzę. W wypowiedzi określa tezę/hipotezę, formułuje argumenty. Z powodzeniem bierze udział w olimpiadach, konkursach przedmiotowych, recytatorskich oraz dyktandach na różnych etapach. Jest aktywny na lekcjach oraz dobrowolnie pomaga uczniom wymagającym dodatkowej pomocy z j. niemieckiego, jako mniejszości narodowej.

OCENA BARDZO DOBRA

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który: Bardzo dobrze zna i rozpoznaje utwory literackie i inne teksty kultury ważne dla poczucia tożsamości narodowej lub etnicznej i przynależności do wspólnoty europejskiej oraz światowej, omawiane i analizowane na lekcjach języka niemieckiego, jako mniejszości narodowej. Nazywa elementy dramatu, rozpoznaje gatunki literackie, rozróżnia odmiany gatunkowe literatury popularnej, rozpoznaje gatunki publicystyczne, radiowe, telewizyjne i prasowe określając problematykę utworu oraz charakteryzując podmiot liryczny lub narratora. W omawianych utworach dostrzega wzorce postaw społecznych, narodowych, obywatelskich, obyczajowych, kulturowych, moralnych, religijnych i w ich kontekście stara się kształtować swoją tożsamość. Opisuje i interpretuje dzieło sztuki, jak obraz, grafikę, rzeźbę czy fotografię. Zna pojedyncze fakty z życia mniejszości narodowej lub etnicznej, operuje zwrotami, słownictwem związanym z życiem mniejszości narodowej lub etnicznej. Uczeń potrafi samodzielnie docierać do informacji, zna zasady korzystania z zasobów bibliotecznych, z łatwością odszukuje potrzebnych informacji korzystając z prasy niemieckojęzycznej, mediów elektronicznych oraz innych dostępnych mu źródeł jak np. słowniki i leksykony nie tylko w tradycyjnej formie książkowej jak również elektronicznej. Uczeń zna pojęcie stylu, potrafi wskazać styl potoczny, urzędowy, artystyczny, naukowy oraz stylizację językową. Rozpoznaje wypowiedzi o charakterze informacyjnym, ekspresywnym i impresywnym. Z łatwością i bez zastanowienia potrafi rozpoznać intencje wypowiedzi jak np. aprobatę, dezaprobatę, negację, ironię, prowokację, również przejawy agresji i manipulacji. Wskazuje tezę, argumenty i wnioski. Potrafi wyszukać w wypowiedzi potrzebne informacje oraz odpowiednio zacytować fragmenty tekstu. Hierarchizuje informacje w zależności od ich funkcji w przekazie, zna znaczenie przypisów oraz potrafi korzystać z informacji w nich zawartych. Samodzielnie radzi sobie z odróżnieniem informacji o faktach od informacji o opinii, rozpoznawanie różnic między fikcją a kłamstwem nie stanowi żadnych trudności. Uczeń otrzymujący ocenę bardzo dobrą rozpoznaje zróżnicowanie słownictwa. Potrafi odróżnić słownictwo ogólnonarodowe od słownictwa związanego z określonym w danym zasięgu regionalnym, zna dialektyzmy, neologizmy, archaizmy eufemizmy, terminy naukowe. Wulgaryzmy to zwroty, które potrafi wyłapać i odpowiednio zaszerzować. Zna konsekwencje ich używania. Rozumie funkcje wyrazów rodzimych i zapożyczonych. Uczeń zna budowę zdań, rozpoznaje w zdaniach równoważniki oraz inne części zdania. Rozróżnia rodzaje wypowiedzi złożonych podrzędnie i współrzędnie. Rozumie komunikację werbalną oraz niewerbalną, poprawnie akcentuje wyrazy oraz intonuje zdania. Uczeń otrzymujący ocenę bardzo dobrą musi starać się stosować zasady etyki mowy oraz etyki językowej. Zna konsekwencje stosowania form skróconych, typowych dla komunikacji środkami elektronicznymi. Tworząc wypowiedź pisemną stara się urozmaicać ją kompozycyjnie, stylistycznie dostosowując odmianę i styl. Tworząc wypowiedź w formie pisemnej swobodnie redaguje opowiadanie, opis, charakterystykę, sprawozdanie, rozprawkę, CV, list motywacyjny, streszczenie i dedykację. Wykazuje się znajomością zasad edytorskich, pisze bezbłędnie stosując zasady ortografii i interpunkcji. Dobiera odpowiednią czcionkę, stosuje odpowiednie odstępy, wyznacza marginesy, dokonuje autokorektę. Pisząc tekst stosuje plan wypowiedzi, a wypowiedź jest spójna i zgodna z tematem. Stosuje związki frazeologiczne, dobiera synonimy i antonimy, stosuje również szeroką wiedzę słowotwórstwa. Stosuje zdrobnienia, zgrubienia, metafory oraz opisuje własne odczucia. W wypowiedzi określa tezę/hipotezę, formułuje

argumenty. Z dużą łatwością i zrozumieniem posługuje się pojęciami dotyczącymi nie tylko wartości jak np. patriotyzm, nacjonalizm, szowinizm, tolerancja, nietolerancja, piękno, brzydota, ale również wyszukuje i omawia wartości ponadczasowe zagadnienia egzystencjalne.

OCENA DOBRA

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który: Dobrze zna i po dłuższym zastanowieniu rozpoznaje utwory literackie i inne teksty kultury ważne dla poczucia tożsamości narodowej lub etnicznej i przynależności do wspólnoty europejskiej oraz światowej, pod warunkiem, że były już wcześniej omawiane i analizowane na lekcjach języka niemieckiego, jako mniejszości narodowej. Nazywa elementy dramatu, rozpoznaje gatunki literackie, rozróżnia odmiany gatunkowe literatury popularnej, rozpoznaje gatunki publicystyczne, radiowe, telewizyjne i prasowe określając problematykę utworu oraz charakteryzując podmiot liryczny lub narratora. W omawianych utworach, dzięki wskazówkom i naprowadzeniu dostrzega wzorce postaw społecznych, narodowych, 18 obywatelskich, obyczajowych, kulturowych, moralnych, religijnych i w ich kontekście stara się kształtować swoją tożsamość. Zna tylko pojedyncze fakty z życia mniejszości narodowej lub etnicznej, operuje zwrotami, słownictwem związanym z życiem mniejszości narodowej lub etnicznej. Uczeń potrafi samodzielnie lub z pomocą nauczyciela lub rówieśników docierać do informacji, zna zasady korzystania z zasobów bibliotecznych, nie zawsze z łatwością odszukuje potrzebnych informacji korzystając z prasy niemieckojęzycznej, mediów elektronicznych oraz innych dostępnych mu źródeł jak np. słowniki i leksykony nie tylko w tradycyjnej formie książkowej jak również elektronicznej. Uczeń zna pojęcie stylu, ale nie zawsze bezbłędnie potrafi wskazać styl potoczny, urzędowy, artystyczny, naukowy oraz stylizację językową. Rozpoznaje wypowiedzi o charakterze emocjonalnym i perswazyjnym, intencje wypowiedzi jak np. aprobatę, dezaprobatę, negację, ironię, prowokację, również przejawy agresji i manipulacji. Nie zawsze z łatwością wskazuje tezę, argumenty i wnioski. Potrafi jednak zawsze wyszukać w wypowiedzi potrzebne informacje oraz odpowiednio zacytować fragmenty tekstu. Hierarchizuje informacje w zależności od ich funkcji w przekazie, zna znaczenie przypisów, ale nie zawsze potrafi korzystać z informacji w nich zawartych. Samodzielnie radzi sobie z odróżnieniem informacji o faktach od informacji o opinii, rozpoznawanie różnic między fikcją a kłamstwem nie stanowi żadnych trudności. Uczeń otrzymujący ocenę dobrą po dłuższym zastanowieniu rozpoznaje zróżnicowanie słownictwa. Potrafi odróżnić słownictwo ogólnonarodowe od słownictwa związanego z określonym zasięgiem regionalnym, zna dialektyzmy, neologizmy, archaizmy eufemizmy, terminy naukowe. Wulgaryzmy to zwroty, które potrafi wyłapać i odpowiednio zaszeregować. Zna konsekwencje ich używania. Rozumie funkcje wyrazów rodzimych i zapożyczonych. Uczeń zna budowę zdań, rozpoznaje w zdaniach równoważniki oraz inne części zdania. Z małą pomocą rozróżnia rodzaje wypowiedzi złożonych podrzędnie i współrzędnie. Rozumie komunikację werbalną oraz niewerbalną, ale nie zawsze poprawnie akcentuje wyrazy oraz intonuje zdania. Uczeń otrzymujący ocenę dobrą próbuje/stara się stosować zasady etyki mowy oraz etyki językowej. Zna konsekwencje stosowania form skróconych, typowych dla komunikacji środkami elektronicznymi. Tworząc wypowiedź pisemną stara się korzystając z różnorodnej pomocy urozmaicać ją kompozycyjnie, stylistycznie dostosowując odmianę i styl. Tworząc wypowiedź w formie pisemnej redaguje opowiadanie, opis, charakterystykę, sprawozdanie, rozprawkę, CV, list motywacyjny, streszczenie i dedykację korzystając z pomocy. Wykazuje się znajomością zasad edytorskich, pisze nie zawsze stosując zasady ortografii i interpunkcji. Dobiera odpowiednią czcionkę, stosuje odpowiednie odstępy, wyznacza marginesy, dokonuje autokorektę. Pisząc tekst korzysta z planu wypowiedzi, ale wypowiedź nie zawsze wydaje się być jest spójna i zgodna z tematem. Bardzo rzadko stosuje związki frazeologiczne, niezbyt często dobiera synonimy i antonimy, nie stosuje wiedzy słowotwórstwa. Sporadycznie stosuje zdrobnienia, zgrubienia, metafory oraz w prostych zwrotach opisuje własne odczucia. Jeżeli ewentualnie posługuje się pojęciami dotyczącymi nie tylko wartości jak np. patriotyzm, nacjonalizm, szowinizm, tolerancja, nietolerancja, piękno, brzydota, to bardzo krótko omawia wartości ponadczasowe zagadnienia egzystencjalne.

OCENA DOSTATECZNA

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który: Przy pomocy nauczyciela i po dłuższym zastanowieniu rozpoznaje utwory literackie i inne teksty kultury ważne dla poczucia tożsamości narodowej lub etnicznej i przynależności do wspólnoty europejskiej oraz światowej, pod warunkiem, że były już wcześniej omawiane i analizowane na lekcjach języka niemieckiego, jako mniejszości narodowej. Uczeń rozumie zwroty nauczyciela w języku niemieckim, jednak swobodna komunikacja i wypowiedź zarówno słowna jak i pisemna jest niepełna i sprawia problemy. Trudniejsze wypowiedzi, wnioski i zdania złożone formułuje w języku polskim. Korzystając ze wskazówek lub materiałów pomocniczych nazywa elementy dramatu, rozpoznaje gatunki literackie, rozróżnia odmiany gatunkowe literatury popularnej, rozpoznaje gatunki publicystyczne, radiowe, telewizyjne i prasowe określając problematykę utworu oraz charakteryzując podmiot liryczny lub narratora. W omawianych utworach, dzięki wskazówkom i wprowadzeniu zwykle potrafi dostrzec wzorce postaw społecznych, narodowych, obywatelskich, obyczajowych, kulturowych, moralnych, religijnych i w ich kontekście stara się kształtować swoją tożsamość. Zna tylko pojedyncze fakty z życia mniejszości narodowej lub etnicznej, jednak nie potrafi kojarzyć i łączyć z innymi faktami historycznymi. Operuje zwrotami, słownictwem związanym z życiem mniejszości narodowej lub etnicznej. Uczeń potrafi samodzielnie lub z pomocą nauczyciela lub rówieśników docierać do informacji, zna zasady korzystania z zasobów bibliotecznych, jednak niechętnie i nie zawsze z łatwością odszukuje potrzebnych informacji korzystając z prasy niemieckojęzycznej, mediów elektronicznych oraz innych dostępnych mu źródeł jak np. słowniki i leksykony nie tylko w tradycyjnej formie książkowej jak również elektronicznej. Uczeń zna pojęcie stylu, ale rozpoznaje zwykle tylko styl potoczny, rzadko urzędowy, artystyczny, naukowy oraz stylizację językową. Nie rozpoznaje wypowiedzi o charakterze emocjonalnym i perswazyjnym, jak również intencji wypowiedzi jak np. aprobatę, dezaprobatę, negację, ironię, prowokację, również przejawy agresji i manipulacji. Jeżeli jednak sporadycznie uda mu się poszczególnie style rozpoznać, to nie potrafi ich odpowiednio nazwać. Nie udaje mu się wskazać tezy, argumentów i wniosku. Zwykle udaje mu się wyszukać w wypowiedzi potrzebne informacje oraz odpowiednio zacytować fragmenty tekstu. Z dużą trudnością hierarchizuje informacje. W zależności od ich funkcji w przekazie, zna znaczenie przypisów, ale nie potrafi korzystać z informacji w nich zawartych. Nie radzi sobie z odróżnieniem informacji o faktach od informacji o opinii, nie rozpoznaje różnic między fikcją a kłamstwem. Uczeń otrzymujący ocenę dostateczną po dłuższym zastanowieniu rozpoznaje zróżnicowanie słownictwa. Zwykle potrafi odróżnić słownictwo ogólnonarodowe od słownictwa związanego z określonym zasięgiem regionalnym, nie zna jednak dialektyzmów, neologizmów, archaizmów, eufemizmów i terminów naukowych. Wulgaryzmy to zwroty, które potrafi wyłapać i odpowiednio zaszeregować. Zna konsekwencje ich używania. Rozróżnia wyrazy rodzime i zapożyczone. Uczeń zna budowę zdań prostych, nie rozpoznaje w zdaniach równoważników oraz innych części zdania. Z małą pomocą rozróżnia czasami rodzaje wypowiedzi złożonych podrzędnie i współrzędnie. Rozumie komunikację werbalną oraz niewerbalną, ale bardzo rzadko poprawnie akcentuje wyrazy oraz intonuje zdania. Uczeń otrzymujący ocenę dostateczną nie stosuje zasad etyki mowy oraz etyki językowej, koncentrując się na komunikatywnej wypowiedzi. Zna konsekwencje stosowania form skróconych, typowych dla komunikacji środkami elektronicznymi. Tworząc wypowiedź pisemną korzysta z pomocy, niestety nie urozmaica jej kompozycyjnie, stylistycznie dostosowując odmianę i styl. Tworząc wypowiedź w formie pisemnej redaguje opowiadanie, opis, charakterystykę, sprawozdanie, rozprawkę, CV, list motywacyjny, streszczenie i dedykację, ale tylko korzystając ze wskazówek i pomocy. Słabo wykazuje się znajomością zasad edytorskich, pisze nie zawsze stosując zasady ortografii i interpunkcji. Potrafi dobrać odpowiednią czcionkę, stosuje odpowiednie odstępy, wyznacza marginesy, dokonuje autokorekty. Pisząc tekst zawsze korzysta z gotowego planu wypowiedzi, ale wypowiedź zwykle nie jest spójna i rzadko zgodna z tematem. Nie stosuje związków frazeologicznych, zwykle nie doбира sinonimów i antonimów, nie stosuje wiedzy słowotwórstwa. Sporadycznie stosuje znane mu zdrobnienia, zgrubienia. Bez metafor, tylko w prostych zwrotach opisuje własne odczucia. Jeżeli 20 ewentualnie posługuje się pojęciami dotyczącymi nie tylko wartości jak np. patriotyzm, nacjonalizm, szowinizm, tolerancja,

nietolerancja, piękno, brzydota, to bardzo krótko, zwykle w j. polskim omawia wartości ponadczasowe zagadnienia egzystencjalne.

OCENA DOPUSZCZAJĄCA

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który: Bardzo słabo i przy dużej pomocy nauczyciela powtarza pojedyncze zwroty lub proste zdania w języku niemieckim. Przy dużej pomocy nauczyciela i po długim zastanowieniu sporadycznie rozpoznaje utwory literackie i inne teksty kultury ważne dla poczucia tożsamości narodowej lub etnicznej i przynależności do wspólnoty europejskiej oraz światowej, pod warunkiem, że były już wcześniej omawiane i analizowane na lekcjach języka niemieckiego, jako mniejszości narodowej. Uczeń rzadko rozumie pełne zdania i wypowiedzi nauczyciela. Rozumie jednak odrębne zwroty wymawiane w języku niemieckim przez nauczyciela, jednak swobodna komunikacja i wypowiedź zarówno słowna jak i pisemna jest niezrozumiała. W zasadzie wszystkie wypowiedzi, wnioski i zdania złożone formułuje w języku polskim. Korzystając ze wskazówek lub materiałów pomocniczych nazywa elementy dramatu, rozpoznaje gatunki literackie, rozróżnia odmiany gatunkowe literatury popularnej, rozpoznaje gatunki publicystyczne, radiowe, telewizyjne i prasowe określając problematykę utworu oraz charakteryzując podmiot liryczny lub narratora. W omawianych utworach, dzięki wskazówkom i naprowadzeniu zwykle potrafi dostrzec wzorce postaw społecznych, narodowych, obywatelskich, obyczajowych, kulturowych, moralnych, religijnych i w ich kontekście stara się kształtować swoją tożsamość. Nie wykazuje się znajomością faktów z życia mniejszości narodowej lub etnicznej, jednak stara się pracować na lekcji i w miarę swoich możliwości przygotowywać do lekcji. Operuje tylko pojedynczymi zwrotami przyswojonymi na lekcji związanymi z życiem mniejszości narodowej lub etnicznej. Uczeń ze względu na barierę językową nie potrafi samodzielnie docierać do informacji, zna zasady korzystania z zasobów bibliotecznych, jednak sam nie potrafi korzystać z prasy niemieckojęzycznej, mediów elektronicznych oraz innych dostępnych mu źródeł jak np. słowniki i leksykony nie tylko w tradycyjnej formie książkowej jak również elektronicznej. Uczeń zna pojęcie stylu, ale w praktyce nie rozpoznaje i nie nazywa ich. Nie rozpoznaje wypowiedzi o charakterze emocjonalnym i perswazyjnym, jak również intencji wypowiedzi jak np. aprobatę, dezaprobatę, negację, ironię, prowokację, również przejawy agresji i manipulacji. Jeżeli jednak sporadycznie uda mu się poszczególne style rozpoznać, to nie potrafi ich odpowiednio nazwać. Nie udaje mu się wskazać tezy, argumentów i wniosku. Zwykle nie udaje mu się wyszukać w wypowiedzi potrzebnych informacji. Nie radzi sobie z odróżnieniem informacji o faktach od informacji o opinii, nie rozpoznaje różnic między fikcją a kłamstwem. Uczeń otrzymujący ocenę dopuszczającą nawet po dłuższym zastanowieniu nie rozpoznaje zróżnicowania słownictwa. Nie odróżnia słownictwa ogólnonarodowego od słownictwa związanego z określonym zasięgiem regionalnym. Nie zna dialektyzmów, neologizmów, archaizmów eufemizmów i terminów naukowych. Wulgaryzmy to zwroty, które potrafi wyłapać i odpowiednio zaszeregować. Zna jednak konsekwencje ich używania. Korzystając z pomocy rozróżnia wyrazy rodzime i zapożyczone. Uczeń zna tylko budowę zdań prostych, nie rozpoznaje w zdaniach równoważników oraz innych części zdania. Nie korzysta i nie rozróżnia wypowiedzi złożonych podrzędnie i współrzędnie. Rozumie tylko podstawowe zwroty komunikacji werbalnej, ale bardzo rzadko poprawnie akcentuje wyrazy oraz intonuje zdania. Uczeń otrzymujący ocenę dopuszczającą nie stosuje zasad etyki mowy oraz etyki językowej, koncentrując się na prostej, komunikatywnej wypowiedzi. Zna konsekwencje stosowania form skróconych, typowych dla komunikacji środkami elektronicznymi. Tworząc wypowiedź pisemną zawsze korzysta z pomocy, niestety nie urozmaica jej kompozycyjnie, stylistycznie. Tworząc programową wypowiedź w formie pisemnej redaguje ją tylko przy pomocy nauczyciela lub pracując w grupie. Słabo wykazuje się znajomością zasad edytorskich, pisze nie stosując zasad ortografii i interpunkcji. Korzystając ze wskazówek samodzielnie dobiera odpowiednią czcionkę, stosuje odpowiednie odstępy, wyznacza marginesy, dokonuje autokorektę. Pisząc tekst zawsze korzysta z gotowego planu wypowiedzi, ale wypowiedź zwykle nie jest spójna, nie jest samodzielna i rzadko zgodna z tematem. Nie stosuje związków frazeologicznych, zwykle nie dobiera synonimów i antonimów, nie stosuje wiedzy słotwórstwa.

Sporadycznie stosuje znane mu zdrobnienia, zgrubienia. Bez metafor, tylko w prostych zwrotach opisuje własne odczucia. Jeżeli ewentualnie posługuje się pojęciami dotyczącymi nie tylko wartości jak np. patriotyzm, nacjonalizm, szowinizm, tolerancja, nietolerancja, piękno, brzydota, to bardzo krótko, zwykle w j. polskim omawia wartości ponadczasowe zagadnienia egzystencjalne.

OCENA NIEDOSTATECZNA

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który: Nie zna i nie stosuje podstawowych zasad niemieckiej gramatyki i ortografii. Nie rozumie prostych wypowiedzi ustnych lub pisemnych, nawet z wydatną pomocą nauczyciela. Nie rozpoznaje utworów literackich i innych tekstów kultury ważnych dla poczucia tożsamości narodowej, omawianych i analizowanych na lekcjach języka niemieckiego jako mniejszości narodowej. Swobodna komunikacja i wypowiedź zarówno słowna, jak i pisemna jest niezrozumiała. Nie wykazuje się znajomością faktów z życia mniejszości narodowej lub etnicznej, ponadto nie stara się pracować na lekcji i przygotowywać do lekcji. Nie przygotowuje się do lekcji, nie przynosi na lekcje wymaganych materiałów oraz lekceważy prośby i uwagi nauczyciela. Swoim zachowaniem przeszkadza w prowadzeniu lekcji, nie wykazując żadnego zainteresowania przedmiotem.

Elementy oceniania to:

- zadania domowe, prace, które wykazują poprawność rzeczową;
- aktywność pozalekcyjna, wykazywana poprzez udział w olimpiadach, konkursach oraz innych imprezach, na których uczeń/uczennica reprezentuje szkołę oraz podnosi wiedzę uczniów;
- prace dodatkowe poszerzające wiedzę (na ocenę celującą), systematycznie, co miesiąc, np. opowiadanie, streszczenie, recenzja książki lub filmu, referat lub prezentacja multimedialna);
- wiadomości w zakresie regionalizmu i krajów obszaru niemieckojęzycznego;
- prace długoterminowe (np. projekty), są pracami, które ocenia się pod względem zaplanowania, samodzielności, wartości merytorycznej, pomysłowości, oryginalności, estetyki wykonania, możliwości ucznia i terminowości; projekty oceniane są wg wytycznych ustalonych w danej szkole;
- praca w grupie oceniana jest na podstawie zaangażowania poszczególnych osób należących do grupy;
- kartkówki, odpowiedzi ustne
- aktywność na lekcji

Zasady ogólne, które obowiązują uczniów na lekcjach języka niemieckiego:

- Uczeń, który był nieobecny na ostatniej lekcji, ma obowiązek przygotować się do zajęć we własnym zakresie (zagadnienia omawiane na lekcji + praca domowa). Wyjątek stanowi przypadek, gdy uczeń przychodzi do szkoły po dłuższej nieobecności spowodowanej chorobą. W przypadku dłuższej niż dwutygodniowa nieobecność termin uzupełnienia braków należy ustalić z nauczycielem.
- Jeżeli uczeń otrzymał ocenę niedostateczną za brak zadania domowego, ma obowiązek uzupełnić je na następną lekcję. Dalszy brak zadania jest równoznaczny z kolejną oceną niedostateczną.
- Uczeń ma prawo do poprawienia oceny niedostatecznej w terminie i formie ustalonej z nauczycielem.
- W przypadku nieobecności na teście kontrolnym lub kartkówce, nauczyciel może poprosić ucznia o napisanie testu z danej partii materiału na następnej lekcji.
- Uczeń ma obowiązek zaliczenia materiału sprawdzianu, na którym był nieobecny w terminie do 2 tygodni po przyjściu do szkoły. Brak oceny będzie traktowany jak ocena niedostateczna.
- Uczeń ma prawo trzy razy w semestrze być nieprzygotowany do zajęć (wyjątek stanowią dłuższe – powyżej 2 tygodni nieobecności, które rozpatrywane będą indywidualnie), lecz musi to być zgłoszone przed rozpoczęciem zajęć, w innym przypadku uczeń otrzymuje ocenę niedostateczną. Zasada ta nie obejmuje kartkówek, sprawdzianów i lekcji powtórzeniowych.
- Uczeń ma obowiązek zwrócić nauczycielowi wszystkie prace pisemne, które przechowywane są przez nauczyciela, przez okres jednego roku.

Nauczanie zdalne:

- uczniowie zobowiązani są do uczestniczenia w lekcjach online
- uczniowie mają obowiązek odsyłania zadanych prac, przygotowywania zadanych projektów i prac długoterminowych
- podczas lekcji zdalnych uczniowie zobowiązani są do czynnego udziału w zajęciach
- w przypadku zadań domowych, kartkówek i innych form sprawdzania wiedzy, uczniów obowiązują te same terminy popraw, co w przypadku zajęć stacjonarnych
- uczniowie zobowiązani są do terminowego odsyłania prac i rozwiązywania zadań
- podczas zajęć zdalnych uczniów obowiązują wszystkie przyjęte w szkole podczas zajęć stacjonarnych normy zachowania
- uczniowie nie mogą nagrywać zajęć zdalnych, wykorzystywać wizerunku osób w nich uczestniczących